

ДВЕРИ ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СЪ БРОЙ 7

СОФИЯ, ИЗДАВАНЕ, 2008 г.

ЦЕНА 0,60 лв.

e-mail: synpress@dveri.bg

Нов епископ на Българската православна църква

Агафонийски епископ Борис (с мирското име Васил Иванов Добрев) е роден на 10 март 1953 г. в аристартичния крайдунавски град Русе, който още до Освобождението, освен с европеийския си облик се славеше и с изразителните идеи и авангардното мислене на гражданите си. Прозвонва от род, дълбоко и здраво свързан с Православието и свещенството и, според преданието му, се явява нещо поколението свещенослужители. Това обяснява и тази, въпреки многообществавата дадена на отичане спортист, след завършване на основното си образование в ОУ „Димитър Благоев“ в гр. Русе, без колебание се отправя към Софийската духовна семинария, която тогава е заточена на гара Черепин във Врачанския Балкан...

Там под негово и младо ръководство на ректорите Тихон и Герасим и с неспиратната помощ на преподавателите от любовнозачетно и будно дете постепенно се превръща в млад, непоколебим във вярата и убежденията си богослов, готов при нужда да отдаде знания и умения на хората, изваждайки от мързостта и спасителната сила на християнството.

След отбиване на задължителната военна служба в средновековната столица Велико Търново Васил Добрев продължава образованието си в Духовната академия, където курсов ръководител му е архимандрит Неофит, настоятел Русенският митрополит. След няколко колебания постепенно се отваря от романтичната представа за света от семинарските му години. Завършва Духовната академия с дипломна работа на тема „Философските възгледи на Карл Ясперс“.

Известно време се труди извън системата на Църквата, но на 1 февруари 1983 г. е поканен от тогавашния ректор на Софийската духовна семинария Бранишки епископ Герасим да заемат овакътното място на учител-възпитател по омилетика. Васил Добрев приема с радост предложението и остава преподавател почти шест години – до септември на 1998 г., като се ползва с уважението и респекта на семинаристите и курсистите на единственото тогава духовно училище. Оценявайки неговото сериозно отношение към учебния процес, Негово Превосходенство епископ Герасим още в началото на новата учебна година му поверява отговорността да бъде класен ръководител на един от курсовете, макар и да е с най-малък стаж измежду преподавателите. Но желанието за продължително още по-осветено и безрезервно да служи на Христовата църква, Васил Добрев пристъпва на дело да осъществи оглавяване делегатски си измерение и търпеливо решение да янесе духовен сан. Тази му постъпка не е плод на юношески или младежки капризи, не е мимолетна промяна на религиозен от живота галеник на събата или пък спасителен поск за изпаднал в безизходно положение неудачник, скътал дълбоко в ждоба си семинарската диплома като последна надежда и резерва. Не! Това решение е взето в младостта му, по повтаряно през годините, минало през горнилото на мълчанието и разкъсване, и впоследствие станало смисъл и цел на живота му.

Пострижението на млада мъжчина Негово Превосходен-

† Агафоникуйску епископ БОРИС

рво Бранишкият епископ Герасим на 30 октомври 1989 г. в манастира „Св. ап. Петър и Павел“ в с. Златар, Шуменско, а под мантията е взет от Негово Високопреосвещенство Варненски и Великотърновски митрополит Кирил.

Новопострижният инок Борис замества за Троянската света обител, за да усвова строгата школа на този древен манастир, дал много от маститите ръководители на родината ни Църква и разпръскал светлината на духовното просвещение сред народа ни. Последователно е възведен в йеродяковски чин (09.11.1989 г.) в Църквата „Св. архангел Михаил“ в гр. Преслав, в йеромонашески чин (24.12.1989 г.) в Църквата „Св. Николай“ в гр. Варна, и получава официално „архимандрит“ (18.08.1994 г.) в Църквата „Успение Богородично“ на Троянския манастир.

Поради липса на кадри в Ловчанския старина е назначен за енорийски свещеник в селата Белиш и Калебца, където отново проявява своя динамичен характер и ремонтира храма в будното троянско село Калебца.

Скоро след това по решение на Светия Синод на БПЦ е избран в Русе, за да обогати знанието си във Великата лавра на св. Сергий Радонезки като професионски стипендиат.

От 1 юли 1991 г. Светият Синод го назначава за представител на БПЦ при Московската патриаршия и настоятел на Българското църковно подворие в Москва. През многогодишния период (почти 11), който прекарва под благословителния омофор на забележителния инок-архиепископ Парвосветиц на Руската православна църква Алексий II, архимандрит Борис има възможността да черпи с пълни шепи от богата духовен живот на руския народ, обогатява да проследи изразяването на Православието в тази велика държава, да види възкресението из руините и въздигането на хиляди православни храмове и манастири, да боготее и крепне духовно и да разширява богословските си знания от пребогатата съкровищница на руската религиозна школа.

Участие му в практическите религиозни живот на Руската православна църква, прекин и ежедневен контакт с итичките руски йерарси и редови църковнослужители го обогатява с много полезни административен опит и практически знания, които той предвидливо съхранява в съвмюрението на сърцето и душата си. Междувременно защитана научна дисертация при катедра „Нравствено богословие“ към Духовната академия в гр. Сергиев Посад на тема „Нравствените възгледи в проповедническото наследство на Светишния Български патриарх Кирил“ за научен ръководител проф. архимандрит Платон и придобива научната степен кандидат на богословските науки. Неговото служение на руска земя е оценено както от църковните, така и от гражданските власти, което се изразява в награждаването му с орден „Свети Сергий Радонезки“, с медал от комитета на Москва-Юрий Лужков и благодарствено писмо от Тагански муниципален окръг на Москва.

Светият Синод достоенно оценява тази многостранна подготовка на архимандрит Борис и от 1 ноември 2001 г. го назначава за главен секретар на Светия Синод – върховното управление на Църквата, като същевременно възглавява и патриаршевския храм-пантеон „Св. Александър Невски“ и на двесте манасти, където той служи, остава светите следи на достоян възпитани и сии на Църквата, стремящи се да заздравява дисциплината, да се труди всеотдайно, грижливо и с любов на Божията нива, което изисква и от другите служители, да се бори срещу фалша, лицемерието, злоупотребите и феодалността, да се стреми да насъзда христостата и зародишната в душевта, в сърцата и в живота на хората, което му спечелва както уважение, така и немалко ирвогне и недоброжелатели.

След две години, на 15.01.2004 г., архимандрит Борис завлажда поста архимандрит Българската света обител, което послушание и до днес изпълнява със старание и всеотдайност. Под негово неспирати грижи тази древна светия, известна далеч отъди пределите на Родината ни, се благоустрошава, показва с достоянство и гордост неосмените си духовни и материални ценности, с увереност срещу предизвикателствата на настоящето и се готви да посрещне бъдещето.

Хиروتония на Агатоникуйску епископ Борис В Бачковския манастир

На 26 февруари по време на заседанието на Светия Синод на Българската православна църква, в Синодална палата става наречението на игумена на Бачковския манастир архим. Борис за Агатоникуйски епископ. На следното заседание бе решено хиروتонията на новия епископ да стане на 22 март 2008 г. в съборния храм на Бачковския манастир „Успение Богородично“.

Още на 21 март (петък) в обителта започнаха духовни и мирни, за да вземат участие в тържеството и да влязат в радостта на наречения за епископ архим. Борис. За последен път в качеството си на архимандрит той оглави вечерната служба в манастирския храм – Малко поочерие с Акатит към Божията Майка, в който богослужението взеха молитвено участие: Врачанският митрополит Калиник, Сливненският митрополит Йоанкиий, Видинският митрополит Дометиян, Русенският митрополит Неофит и манастирското братство.

В празничния съботен ден на 22 март манастирското клепадо и камбанен звън призоваха духовниците и богомилния народ в храма за утреният и светата Литургия.

В оглавното от Негово Високосвещенство Сливненският митрополит Йоанкиий богослужението взеха участие високосвещените митрополити Видински, Дометиян, Варненски и Великорепадски Кирил, Русенски Неофит, Пловдивски Игнатий, Пловдивски Николай, високосвещените митрополити Герасим и Давид от Грузинската православна църква; пресвещените: Левкиевски е Павел, Деловски еп. Стефан; Величкия еп. Спаний; високосвещените: архим. Первона (Креуд), представител на Румълската православна църква в Светия град Йерусалим и председател на манастирите в Светите земи, архим. Сергей, ректор на Пловдивската семинария, архим. Антолий, наярник на Пловдивската митрополия, архим. Висарион, игумен на манастира „Св. Троица“ на Кръстова гора, архим. Теофан от Софийска спархия, представителите на Руската и на Румълската православна църква в страната ни – митрополит протосвещен. Александър Карягин и протосвещ.

рей Нестур Опра, протосвещей Дейвид Махафир от Американската православна църква, свещенослужители от манастирското братство и гости от Гърция и страната.

След началото на светата Литургия наречението за епископ архим. Борис, взет от архим. Йероним и архим. Сергей, застана пред достъпните архирей и тържествено даде обещание да pazi каноните на светите отци, седемте велесенски събора и на местните събори, да пребивава и постоува към Светата Православна Църква, Светишния Патриарх Максим и Светия Синод на БПЦ. След това архирейът и нареченият за епископ влязоха в светия олтар за извършване на хиروتонията. Като коленичав пред светия Престол, архирейът възложи върху наречения светото Евангелие и рече: си, призовава Светия Дух да сиява над него и имозамаже Божията благодат за новия епископ на БПЦ.

В хиروتонията взеха участие и високосвещените Врачански митрополит Калиник и архирейот от Грузия.

След ръкоположението при възглас „Достойно над него“ митрополит Йоанкиий последователно върши на новия епископ оджидите и символите на архирейската власт: сако, омофор, епиглоше и митра.

След това Негово Високосвещенство Агатоникуйски епископ Борис взе първостъпващо място сред събранията си архирейи и взе участие в светата Литургия.

В края на богослужението Сливненският митрополит Йоанкиий поздравил новия епископ с присъединяване на архирейската благодат и му пожела Божията помощ в по-нататъшното му служение.

В словото си митрополит Йоанкиий напомни досегашния духовен път на епископ Борис и като изтъква високата отговорност на архирейската благодат и изискванията на нашето време, го призова да носи достояние епископското служение с поумиране, смирение и немурна деятелност, както великите светители на Христовата Църква.

След това митрополит Йоанкиий върши на епископ Борис архирейски жезъл с поръката да носи своето духовно стъкло като добър и грихован пастир.

Нареченият за епископ двама тържествени обещания за достойно архирейско служение

Воден от двама архимандрита, нареченият за епископ пристъпва за хиروتонията

Момента на хиروتонията пред св. Престол

Врчване на оджидите и символите на архирейската власт

Новият епископ сред събранията си архирейи в края на св. Литургия

В отговор на това Агатоникуйски еп. Борис изрази своето смущение и вяление, съзнавайки важността и отговорността на новото си служение, и упованият си в Бога – Той да го умъдрива и укрепва, та изпълни владеният се, с усърдие и достойнство до края на дните си да носи бремето на архирейското служение“.

(Пълният текст на двете слова четете на стр. 3-4.)

След това поздравление и поздравия на пресвещените си Борис несомно представителите на събрите поместни църкви: Руската, Румълската, Грузинската, представителите на различните организации.

От името на Московската патриаршия и Светия Синод на РПЦ поздравление изказа еп. Борис и нашият председател на отдала за владеният митрополити Сливненски и Калиниградски митр. Кирил. В него се казва: „Сърдечно Ви поздравявам с приобщаването към съма на архирейот на Църквата Христова. Спомянем си времето, когато Вие изпълнявахте послушанието като представител на БПЦ при Светишния Патриарх на Москва и шала Русия. През тези години Вие натурнахте богат опит, който Ви поздравява за новото поприще за служение на Църквата, по думите на апостола: „Защото, когато са служили добре, приобщават добър чин и големо архангелски новение във вършата, що имат в Христа Иисуса“ (1Тим. 3:13).

Скъпи Владико, днес под словонете на Бачковския манастир – голмата светиня на Българската земя, поверена Ви за управление – братският български народ се сдобил с още един архипастир, в чието сърце се надяваме никога да не угасне любовта към православна Русия.

Възлюбеният благодарствен молитвен към

Този, „Който може, според действащата в нас сила, да извърши несправено повече от всичко, що просим, или за каквото помисляваме“ (Ефес. 3:20), желя на Ваше Пресвещенство исцелителна Божия помощ, пълнота на духовните дарове и крепко заръче за много и благословени години!“

В поздравлението на президента на Международния фонд „Евангелио на православните народи“ проф. В. А. Алексеев се казва: „Житноопител и Владика на Руската Господи Иисусе Христосе, виждащ в човешките сърца, брзи и Вашето неуморно оярение в молитвата, смирение и послушането и непоколебимата преданост на свята Му воля и Ви постави на това високо православно служение. Вашите речности и подвижнически трудове, в това число и паметните за нас в поздравлението на БПЦ в Москва, не са били напразни и е решението на Светия Синод. Вие стъпихте на жертвения и благодатен път на архипастирското служение на православния български народ.“

В този паметен за Вас ден, скъпи Владико, Ви пожелавам всеуспешна Божия помощ в архипастирските трудове и множеството спягелстване на милостта от Самия Пастериналически Христос!“

Поздравленията от общественици и частни лица към новия епископ продължава и по време на празничния обяд в голмата манастирска трапезария. В тях многократно бяха словоматери неумерените грижи на еп. Борис като игумена на Бачковския манастир и неговите заслуги за разцветата на обителта сета, както и убеждението, че на този бога на история и духовност манастир подобава да има за игумена епископ.

Текст и снимки: **Александра КАРАМИХИЛЕВА**

Обща снимка на присъствалите на хиروتонията и Бачковския манастир

† Славенски митрополит ЙОАННИС

Епископът – избраник на Светия Дух

Ваше Преосвещенство, Агатоникийски епископ Борис, възлюбени в Господа брате,

Днес, 22 март, когато Православната ни Църква празнува паметта на св. свещенослужител Василий, архиепископ Анкарски, чието име ти си присел в С. Кръщение от благоденствите си родител, в края на седмицата, която отбелязва завършването на наследия на св. Православие, чрез сизата и действително на Светия Дух при възлагане ръцете на избратата архиепископ ти си възвел на високо служение в Църквата Христова. От името на всички нас, духовенство и целия народ Божий, който се моли с нас, най-сърдечно те поздравявам с примянето на архирейската благодат и ти желая Божията помощ в по-нататъшното ти служение.

Ти встъпва на пътя на епископското служение в едно ново, предломяно време, когато Православната ни Църква живяла възможност по-пълно да състави своята обща служба благодатно-мислен сред благоденствието ни паство и българския народ. От друга страна, и нас, както и нашето общество, изказва споделянето – „живота с Господ е голяма, а работни-

ците – малко“. На Христовата Църква са и необходими ерудирани, подготвени служители, които не само преподават словото на Христовата истина.

Ти си един от добре подготвените свещенослужители в Българската православна църква. Възпитан в свещеническо семейство и получил богословско образование в Софийската духовна семинария при двама изтъкнати български архирейски – блаженнопочитаните Самуелски епископ Тихон и Браницки епископ Герасим. Последният е духовен старец на всички духовници и семинаристи между които и на твоя духовен старец – митрополит Кирил. Висше образование ти получил в родния ти Алма Матер – Софийската духовна академия, след което дълга година прилагаш своето богословие в родния си Църква. Послушанието и смиренното са постоянни спътници на духовния живот. За те са необходими на модела, какъвто и сам да си, в каквото и знание да с призвал. Самият Спасител наш Исус Христос ни дава пример за смирение и послушание, като „смирн Себе Си, бидейки послушен до

„кандидат на богословствено“ Дълга година прекарал на послушание като представител на Българската православна църква в Москва.

Долго време да се завършил на послушание в Родина си и бe назначен за главен секретар на Св. Синод. Въследствие ти бe възложено и изумствено на тази благодатна – Българската скарта са обтел, под покрово на Божията Майка и нейната чудотворна помощ, където се покосит останките на св. Патриарх Евтимий, блаженнопочитаните и приснопаметните Български скарта Стефан и Български патриарх Кирил.

Теи факти те задължават до наши дни духовно епископското служение, с послушание и смирение на великите светители на Христовата Църква и неуморите делатели на родния ни Църква. Послушанието и смиренното са постоянни спътници на духовния живот. За те са необходими на модела, какъвто и сам да си, в каквото и знание да с призвал. Самият Спасител наш Исус Христос ни дава пример за смирение и послушание, като „смирн Себе Си, бидейки послушен до

смърт, и то смърт кръвна“ (Фил. 2:8).

Ти не бива да възприемаш дар на архирейската благодат която награда за догадените си трудове. На архирейското служение трябва да се гласи пред изведичко която награда за догадените си трудове. На архирейското служение трябва да се гласи пред изведичко която награда за догадените си трудове. На архирейското служение трябва да се гласи пред изведичко която награда за догадените си трудове.

Когато Светият Дух благодатно да избере някого за епископско служение, то е неестествено. Той няма да изостави своя изборник, освен ако избраникът сам не се отклони от Бога чрез греховни дела. Свети Григорий Богослов говори: „Утешилата за нас, епископство, е истината, която ни утвържда в това, че в истинно състояние имаме съдействието на Св. Дух. Тази истина още ни говори и за това, че сме еднакви постоянни в смирение и послушание, като „смирн Себе Си, бидейки послушен до

смирт, и да не оставим без Неговата помощ.“

Животът на епископа трябва да бъде пример за пастрите и паството. И ако архирейският живот дава достояние за бъдеще, то е в Поклоненията на Църквата. Достойн ти не се подаде на тези изкушения, че не поддай и занаяр, а биди верен, който вършат твоя, че архирейският кораб се управлявал от Самия Господ Исус Христос. В истина

торията на Църквата ни е имало ереси, разколи и смутове. Всички те с отменили, а църковният кораб продължава своето плаване чрез житейското море, но всяка верителна кораб отговаряла зем на небесния Йерусалим.

Не е страска любов благодатна, което встъпване в пътя на новото служение с непокаяние не надява, че ти ще оправдеш нашия избор. Затова приемат този живот който живяла в митрополитския архирейски служение.

Дойди и благодатно ирвацията православния народ, който живяла в тремте твоите архирейски служение!

Слово-отговор на Агатоникийски епископ Борис

Вашо Преосвещенство,

Поробно на Великия Бог на ефеския народ Мохамед, когато е бил избран пред горещата къпана (Иак. 3:2), така днес и аз като неоплащан стрях и претеп и си погварям дължанието на пророка Аввакум: „Господи Чувствител от Тебе и се увещавай“ (Искр. 3:2).

Такава е тя, човекашката природа, страшно иска нещо, неколко се стремежи към нещо, преследва го, бегува го, обива го, жаево го, а когато го постигне, избръкне и обива страх и претеп, обива в неувереност и колебание, а понекога и разочарование. Некашето гнаши и увещавай човека, но разността и наслоянето на живота си в човекашката душа много повече смут и колебание. Бидейки верен сам на човекия род, след узнаване решението на Светията Патриарх и Вишата Църковна Влада – Светия Синод, аз биди разпоредител за епископ на родината си Църква и проповестник на Великото апостолско служение, мен ме забавя поробно смущение и колебание, претеп и ботан обива същото ми, защото се развират ми и се развират ми в живота ми. А как замисли ли се койкъм ме забавя, вместо радост и зорост ме претепва събит съвместно с неувереност. Но, възлюбихи аз всичко събитие се в Света Благост Божия, колкото претеп, събитие и претеп непропорционално багазират, малъ като е багазирано да се свърза гласът на небето, а архелекто и страшно – аз се върви срещ Влахото на Творец.

Премами покой и багазират бам, прикритостели църковни, но всно и безпрестрашно снаявам, ме ледиса са немощите ми телесни и бегират са собствите ми души. Некашето претеп, събитие и претеп да кой човек човекия в кръстете на ве-

лико ебънско учение. За хомо сакелене чинатам справна днес се е уробоила и загрихана на безкрайна дуовна гупина, която, ладено от житейството също божко, башно и тласано утвоя. Дълго време бивам в гил на безкрайния апетъл,

високото горение, което ми дават в живот. Този днес неестествен ме преследва. Виросте: в койкъ време утпе ще занона нобата си събит, а койкъ му се блазосте прег народа, когато се сблъскам с небото Влахосте си и шпаторна дуел, кой, кой койкъ човек се зот поглед на кам поглед? Немаштам ми живот на свещенослужител ми погледка, че епископското служение шакша от небото изпълнение безцено отпране на Църквата, служене на Родината, посвещаване на най-важната ца на живота – спасяването на човекашката гуша. Затова са ми разбавряна и думите на св. Григорий Богослов: „Катарната на епископа е въздана“, но същевременно и много опасна въздана! Защото, погражавайки въз всичко на Христа Спасителя, епископът на Църквата притрива па в подготвянето, а се навоки, да побори кристиянелитоваността, понеже в основата на Църквата лежи кристиянелитоваността на Вялоблещата се Бог!

Спокойството, което живяла на епископа е въздана, но същевременно и много опасна въздана! Защото, погражавайки въз всичко на Христа Спасителя, епископът на Църквата притрива па в подготвянето, а се навоки, да побори кристиянелитоваността, понеже в основата на Църквата лежи кристиянелитоваността на Вялоблещата се Бог!

Вашо Преосвещенство, епископ Борис, възлюбени в Господа брате, Днес, 22 март, когато Православната ни Църква празнува паметта на св. свещенослужител Василий, архиепископ Анкарски, чието име ти си присел в С. Кръщение от благоденствите си родител, в края на седмицата, която отбелязва завършването на наследия на св. Православие, чрез сизата и действително на Светия Дух при възлагане ръцете на избратата архиепископ ти си възвел на високо служение в Църквата Христова. От името на всички нас, духовенство и целия народ Божий, който се моли с нас, най-сърдечно те поздравявам с примянето на архирейската благодат и ти желая Божията помощ в по-нататъшното ти служение.

Ти встъпва на пътя на епископското служение в едно ново, предломяно време, когато Православната ни Църква живяла възможност по-пълно да състави своята обща служба благодатно-мислен сред благоденствието ни паство и българския народ. От друга страна, и нас, както и нашето общество, изказва споделянето – „живота с Господ е голяма, а работни-

ците – малко“. На Христовата Църква са и необходими ерудирани, подготвени служители, които не само преподават словото на Христовата истина.

Ти си един от добре подготвените свещенослужители в Българската православна църква. Възпитан в свещеническо семейство и получил богословско образование в Софийската духовна семинария при двама изтъкнати български архирейски – блаженнопочитаните Самуелски епископ Тихон и Браницки епископ Герасим. Последният е духовен старец на всички духовници и семинаристи между които и на твоя духовен старец – митрополит Кирил. Висше образование ти получил в родния ти Алма Матер – Софийската духовна академия, след което дълга година прилагаш своето богословие в родния си Църква. Послушанието и смиренното са постоянни спътници на духовния живот. За те са необходими на модела, какъвто и сам да си, в каквото и знание да с призвал. Самият Спасител наш Исус Христос ни дава пример за смирение и послушание, като „смирн Себе Си, бидейки послушен до

смирт, и то смърт кръвна“ (Фил. 2:8). Ти не бива да възприемаш дар на архирейската благодат която награда за догадените си трудове. На архирейското служение трябва да се гласи пред изведичко която награда за догадените си трудове. На архирейското служение трябва да се гласи пред изведичко която награда за догадените си трудове.

Слово-отговор...

От стр. 3

Немакай два Свештеници на Патриарх при царстването ми като кърпик на БГЛ. Още от първите ми дни на посещаване в Троянски манастир, при тържествата по посещенията на Свещената обител за орошаване неволята строж, цялпътни ползед, в които прозираше и неуканата зоработа и бацкиа нежност. И тази зряковитост я губствах през цялото време, когато бях под непосредственото посещаване при Неволя Свештениците в бацкиастота ми на неволя предпоставянето при Московския патриаршиясе тресмот, губствах я и по-късно, когато бях назначен за злавен секретар на Светия си Синод, губствах я и у онея. Нагавам се, че и в бъдеще ще продължа да усещам неволята ми, бацкиастота, погрешаване и укабавян, укоравян и губстване.

В този бацкиа и така зряковитост за мен са и мрежбата моите синови бацкиаорности за всичко, което се направи на мене. Същевременно моите предпоставянето моляба да ме поощряват, ако с нещодавно Божия ми обещание да се обадят или окорват. Предпоставя ми моите синови бацкиаорности, мои поклон през нево и моите бацкиаорности за добро здравие и феломатно, но и безкрайно съжаление, че не присъства на мои зряковити граници и не бацкиава лично службата. Моего ми бацкиаа мена!

Искан мена за бацкиаора и на мои зряковити наставяване и бацкиаорене – Варненския и Великопреславския митрополит Кирил. Бацкиаора ми калко за помощта и съветите, така и бацкиаоритно и търпеливото, което само поубавява щерото от неволя строба.

Синови бацкиаора и на Неволя Виокопреславският Доростолския митрополит зряо Марцион, този „ангела в облаците“. Бацкиаора ми, ще поощрява в мене и поощрява в момента на бацкиаора, и бацкиаоритно и търпеливото, и ми връщавше увереност и наредките, че Бог викава Бацкиаорада мена, която вършат в Него и Ми служат остоинно, честно, без укабавително и привържостно. Нисък поклон през Варшавата ноубийа и архипасторския мъртост, високосребежаване Бацкиаора.

За вършавата ноубийа е феломатно бацкиаора, че всички събития и промени в живота на хората се извършват под редствително на божия Божия Промысли. Уверен съм, че нисък зряковитост е, че се обадих в феломатно и „феломатно мена“. Черпена: Там, където е бацкиаора на бацкиаора Божия, пор белите скъпи, така прикрито красиви в мена но, където се пор белите скъпи, така свештеници Свещената Франциска, което зряковитост сабираше зряковитост и мъртост, съобразява зряковитост се укривава в прародителската врата. Там, където е зряковитост, мена, решение мена да се посветява всичко на Божия и Неволята Църква.

С феломатно бацкиаорности си спомням за ректорите и великолепните ми наставяване, които посещава в моите неуредена зряковитост семката на бацкиаорителността. Със синови бацкиаорности си спомням за тити и си феломатно през поубавява ми на възпитателите и всички наредни.

Днес, в този зряковитост и бацкиаора за мен чак, с бацкиаоритно скъпим зряковитост зряковитост, които са ми помагали в жизнения ми път и в решението ми да припя зряковитост поощрява. Миско са ти не съм феломатно зряковитост, решение мена, особено в зряковитостта ми и транзитирото състояние, зряковитост само мена: „Бацкиаора ви, бацкиаоритно мена, но да не ви посрама в бацкиаоритно си служене!“

Божията рещена не ме е шошавата, нягнствата ме е и окуражавала през цялото ми съществуване. С небацкиаоритно си зряковитост са ми прати: Та в Московия, в Айратна на албиа Сергей, гадер ми великолепно да опозная бацкиаоритно и щерността на руската зряковитост, чия БГ бацкиаоритно зряковитост да черпа с тити зряковитост от бацкиаоритно на Митрополита Русия и небацкиаоритно. Бацкиаоритно феломатно и бацкиаоритно зряковитост, които никога не ще забравя.

По своето велико мислорисие Господ ме удостои да посеща и Светлата земя, да се запозная и поклоня през свештениците ѝ, да посетя през Гроба Господен, там, където така непосредствено се усеща силата на бацкиаоритно Божия. Всичко това ми дава поубавя да кажа: „Бацкиаора ти, Господи, че не стогоби по милоимста си с милои бацкиаоритно!“

В този зряковитост чак, помоява ми зряковитост, което са отпавявало много велики умоли на Църквата, ще набарам сили и от онея клонение, където повече от 1140 години сабират жителната божия нитиана на дула, вършат и бацкиаоритно. От този бацкиаоритно зряковитост и от неволята Жива Божия ще черпам сили, които да ми помагат в моето служение на Христовата Църква, на вършавата хора и на нашата бацкиаоритно народ. Амин!

Бачковският манастир „Успение Богородично“ е основан през 1083 г. от гринувца Рител Бакуриани. Първоначално са обител съществувала като център на гринувската манастирска община. Към края на XI в. в нея се оформя манастирска школа. През 1344 г. Станимаклия област заставя с манастир с отстъпена на българския цар Иван-Александър от византийската императрица Анна Савойска срещу обещана помощ в борбата против Йонан Кантукучи. В продължение на около двадесет години манастирът претърпява подем и се ползва от покровителството на цар Иван-Александър. По същото време вероятно е била престроена църквата („Св. Архангел“), която според данни от археологически разкопки е строена през XIII век.

Манастирът остава в границите на българската държава до 1364 г., когато османските войски завладяват Пловдив, Станимаклия (дн. Асеновград) и други роноски крепости. Вызрени небацкиаоритно уславие, през дългата вековна на османско владичество Бацковският манастир успява да съхрани своето значение.

В края на XVI започва обновяване на манастира, което продължава до средата на XVII век.

През 1668 г. е била издигната и днешната главна манастирска храм „Успение Богородично“. Този е строен върху основите на старата Бакурианова църква, но и образен на светогорските триколонни храмове.

Според ктиторския надпис главната църква била изгорявана през 1643 година.

Старата транзарица се намира в запазната част на ктиторско крило на манастира. Изградена е едновременно с главния храм в самото начало на XVII в. Запазната е оригиналната мраморна маса, на която са счрпани монисте в продължение на повече от три века. Според запазната надписе та е изработена през 1601 г.

През 1643 г. транзарицата е украсена със стенописи, които по художествените достойнства могат да бъдат съпоставени само с най-добрите светогорски образци, като например иконографитата в транзарицата на Великата църква „Св. Атанасий“ (1535).

Изумени на Бачковският манастир от началото на XX в. до днес

1. **Архангелът Пасий (Пастирев)** (изумен от 24.10.1905 г. до 1906 г. и от 01.02.1922 г. до 11.07.1927 г.)
2. **Вирония Кавиент (Катриго)** (изумен от 1907 г. до 1912 г.)
3. **Бреганския епископ Папает** (изумен от 01.11.1913 г. до 01.10.1915 г.; от 09.1919 г. до 1923 г.; и от 09.1929 г. до 01.09.1933 г.)
4. **Вирония Николов** (по-късно Савинския митрополит) (изумен от 11.07.1927 г. до 31.07.1929 г.)
5. **Архангелът Кавиент (Яков)** (изумен от 01.09.1933 г. до 12.09.1936 г.)
6. **Архангелът Натанаил** (изумен от 01.11.1936 г. до 31.08.1938 г.)
7. **Архангелът Иван** (по-късно Варненския митрополит) (изумен от 15.09.1938 г. до 21.04.1947 г.)
8. **Атанасийския епископ Йона** (изумен от 21.04.1947 г. до 30.11.1949 г.; от 15.07.1955 г. до 12.12.1959 г.)
9. **Бранички епископ Терасим** (изумен от 10.02.1950 г. до 15.04.1951 г.; 15.09.1968 г. до 01.08.1971 г.)
10. **Троянския епископ Симеон** (изумен от 15.04.1951 г. до 15.07.1955 г.)
11. **Архангелът Филдарт** (по-късно Високопреславски митрополит) (изумен от 02.10.1956 г. до 15.09.1964 г.)
12. **Архангелът Иларион** (сега Доростолския митрополит) (изумен от 01.08.1972 г. до 31.12.1980 г.)
13. **Смолненския епископ Нестор** (изумен от 01.01.1981 г. до 31.07.1985 г.)
14. **Архангелът Гавриил** (сега Странджанския митрополит) (изумен от 01.07.1985 г. до 15.07.1986 г.)
15. **Атанасийския епископ Наум** (изумен от 15.07.1986 г. до 15.01.2004 г.; до смъртта си на 31 март 2005 г. поема почетното звание „пронувител“)
16. **Атанасийския епископ Борис** (изумен от 15.01.2004 г.)

ПРОДЪЛЖАВА АБОРНИРАНЕТО ЗА 2008 г.

- 1 година 21,00 лв.
6 месеца 10,50 лв.
3 месеца 5,25 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИННОД, Софийска – 1000
Ул. „Оборител“ № 4
тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МОЛ: Ташка Точича Христова
e-mail: zupress@cdrbg.net

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Ръководител: Георги Чирков

Банкова сметка на Синнодално издателство на БИЦ
УниКредит Булбанк – Софийска ул. „Албани“ № 58
IBAN: BG90UNCR6601018147018, BIC код: UNCRBG6F

Сметане да се изпращат с пощата или по електронна поща, ако е възможно да се изпращат по пощата или по електронна поща.
„Редковите вестници“ създават силности и възможности и изобретения и не бива да се измислят на всички нива.